

Gelegenheidsgedicht van J.J. Cremer. Handschrift in de Koninklijke bibliotheek Den Haag.

Aan mijnen waarden neef J. Boot

Bij zijn ophanden vertrek van den Oldenhoff na een genoeglijk zamenzijn van vier weken (*)

1850

Al spoedig is het tijdstip daar,
't is niet naar ons begeeren,
Dat gij geachte neef en vrind,
Uw boeltje bij elkaar bindt,
Om weer naar huis te keeren.

Vier weken slechts wat luttel tijds,
't vervloog als de gedachten.
Neen 'k had mij vast in 't hoofd geplant
Dat met vetrekken gij bijkant
Wel eens zoo lang zoudt wachten.

Maar neen, gij gaat, uw zaak die roept,
Gij keert naar Gorcums wallen,
Het blijven zoude u spruitental,
En 't lieve vrouwtje bovenal
Niet "extra best" bevallen.

Wij moeten dus tevreden zijn
En slechts in hope leven,
Dat u de zaak, een ander jaar,
Met Gerda nicht van zessen klaar,
Wat meer verlof zal geven.

En nu bedankt uit aller naam
Voor 't komen in deez streken,

Gij waart een vriend en blijft een vrind,
Die gaarne zich bij ons bevind
Dit is ons klaar gebleken.

Uw kout was gul en altijd blij,
Wat kunt gij veel vertellen
Van burgemeester's keukenmeid,
Van Pier en Cloas – zoo moest de tij
Ook ras wel henensnellen.

Maar ook, u hierzijn was u nut,
Gij leerdet schoone zaken,
Een vierstoot, vijfstoot of doublée
Men oefent zich verbaasd daarmee
't zijn nuttige vermaken.

En moogt gij node dus (*) ook gaan
Nog meer zal 't ons verdrieten,
Maar toch wij zien (en 't doet ons goed)
Een volgend jaar weer tegemoet
Om welkom! U te (hieten).

(*) dus – moet zijn: van

33
Aan mijner Waarden Neef.
J. Boot.

bij zijn ophanden, vertrek van
den Oldenkoff. na een genueg-
lijk zamensijn van Kerstmis. (.)
1850

Al spoedig is het tijdstip daar,
't Is niet naar ons begeren,
Dat Gij geachte Neef en Wief
Uw boeltje bij elkander bindt.
Om meer naar huis te keeren.

Vier weken slechts wat luttel tijds
't Verhoog als de gedachten.
Neen Phad mij vast in theofel geslant.
Dat met verrekken Gij bijkant,
Wel eens zoo lang zoudt wachten.

Maar neem, gij gaat, Uw zaak die roept,
Gij keert naar Gorcum's wallen,
Het blijven zoude U spruiental
En 't lieve Vrouwtje boven al.
Niet extra best berallen.

—
Wij moeten dus tevreden zijn,
En slechts in hopen leven,
Dat U de zaak, een ander jaar,
Met Gerda nicht van Zesfenklau,
Wat meer verlof zal geven.

—
En nu, bedankt uit aller naam,
Voor 't komen in dees streken,
Gij waart een vriend en blijft een vriend,
Die gaarne zich bij ons bevindt,
Dat is ons klaar gebleken.

Uw kout, was gul en altijd blij
Wat kunt gij veel vertellen
Van burgemeesters keukenmeid,
Van Pier en Cloas - Zoo moest de lij
Ook ras snel herensnellen.

Maar ook, uw huersijn was u nut,
Gij leerdet schoone zaken,
Een vierstoot, vijfstoot of doublet
Men oefent zich verbaasd daarmee
t Zijn nuttigd vermaaken.

En moogt gij noode dus¹⁴ ook gaan
Nog meer zal 't ons over drieten,
Maar loek mij zien en 't doet ons goed
Een volgend jaar meer tegemaet,
Ond welkom! W te (hietent).

¹⁴ dus - maed bij: van